

Sárdi Család Sátorozik A Szentendrei-Szigeten

Ez a kép egy dunai sátorozáskor készült, 1960-ban a Szentendrei-szigeten, Verőcével szemben.

Balról a fiam van mint kisfiú: Sárdi Gyula, mellette van Adika, jobbról a második kislány Kati lányom. A többiek barátaink, akikkel mindig együtt jártunk kirándulni, télen és nyáron is.

Ahogy a képen látszik, kiástuk két oldalon a földet, és csináltunk így egy asztalt. Látszik is a képen, hogy úgy áll Adika, hogy a térdéig benne áll ebben a gödörben. Amikor kiástuk ezt a pad-asztal együttest, akkor leterítetett Adika egy terítőt a kiásott részre, és így hozzá tudtunk ülni kényelmesen.

Két sátor van a háttérben: ez egyik volt a lakósátor, a másik az élelmiszersátor. A csónak az a sajátunk volt. Rómain volt egy csónakházunk, ott tároltuk. Egy ilyen sátorozás két hétig tartott mindig. Elmentünk egy helyre, ahol letáboroztunk, és ott maradtunk két hétig, szóval a klasszikus értelemben vett csónaktúrázást nem csináltuk. Vadkemping volt tulajdonképpen, mert sohasem ilyen körülkerített helyre mentünk. Arra is emlékszem, hogy a kolbászt egy kötélen felakasztottuk egy fára, és onnan vágtunk belőle mindig. A főzést és a mosogatást mindig Adika csinálta. Volt, hogy szabad tűzön, bográcsban készítettük az ételt, vagy a parázsban sütöttünk valamit. És volt egy petróleummal működő főzőnk is, azon minden megfőtt, lábasban, egyszerű egytálételeket ettünk. Voltak mindig halászok, akikkel jóban lettünk, és tőlük vettük a friss halat, a faluba besétáltunk zöldségért, gyümölcsért, Verőcére csónakkal mentünk át, onnan hoztuk a vizet óriási demizsonban.